

Ως εκ τούτου, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν κατά πόσον θα καθιερώσουν μηχανισμούς εκλογής μέσω του Διαδικτύου για τις κοινοβουλευτικές εκλογές.

Σε ορισμένα κράτη μέλη εφαρμόστηκαν ορισμένα πρότυπα πειραματικά σχέδια πολυκαναλικής και ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Για παράδειγμα, υπήρχε δυνατότητα ψηφοφορίας μέσω Διαδικτύου για την εκλογή ορισμένων τοπικών αρχών το Μάιο του 2002 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν γνωρίζει επί του παρόντος κανένα κράτος μέλος ή υποψήφια χώρα της οποίας οι πολίτες θα μπορούν να συμμετάσχουν στις προσεχείς εκλογές του Κοινοβουλίου, που θα εφαρμόσουν πιλοτικά σχέδια για ηλεκτρονική ψηφοφορία στις εκλογές του Κοινοβουλίου τον Ιούνιο του 2004.

Στο πλαίσιο του προγράμματος για τις τεχνολογίες της κοινωνίας της πληροφορίας (ΤΚΠ) του 5ου προγράμματος πλαισίου, η Επιτροπή υποστηρίζει σχέδια έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (ΕΤΑ) για την «ηλεκτρονική δημοκρατία», όπου περιλαμβάνεται και η ψηφοφορία σε ανοικτή γραμμή (on-line). Τα σχέδια ΕΤΑ που αφορούν το θέμα της ψηφοφορίας σε ανοικτή γραμμή περιλαμβάνουν τη «κυβερνοψήφο» (ένα πρωτοποριακό σύστημα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας μέσω τερματικών του Διαδικτύου και κινητών τηλεφώνων), το E-POLL (ένα ηλεκτρονικό σύστημα ψήφου για εξ αποστάσεως ψηφοφορίες), και το EURO-CITI (πλατφόρμα ευρωπαϊκών πόλεων για υπηρεσίες συναλλαγών σε ανοικτή γραμμή). Ένα συνοδευτικό μέτρο με την ονομασία EVE (πρακτικές αξιολόγησης και τεχνολογίες επικύρωσης στην ηλεκτρονική δημοκρατία και την ηλεκτρονική ψηφοφορία) που αποσκοπεί στην αξιοποίηση μεμονωμένων προσπαθειών προς όφελος όλων στον τομέα της ηλεκτρονικής δημοκρατίας.

(¹) Πράξη της 20ης Σεπτεμβρίου 1976 σχετικά με την εκλογή των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση καθολική ψηφοφορία, που είναι προσαρτημένη στην απόφαση 76/787/EKAX, ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΕ L 278 της 8.10.1976.

(²) Απόφαση 2002/772/EK, Ευρατόμ της 25ης Ιουνίου και της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 για την τροποποίηση της πράξης εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση καθολική ψηφοφορία, ΕΕ L 283 της 21.10.2002.

(2003/C 242 E/049)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-3217/02

υποβολή: Arlene McCarthy (PSE) προς την Επιτροπή

(7 Νοεμβρίου 2002)

Θέμα: Πολιτική ανταγωνισμού και εταιρείες συλλογικής διαχείρισης

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολιτική ανταγωνισμού της ΕΕ αναγνωρίζει το ρόλο που παίζουν οι εταιρείες διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στην προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των μελών τους, δεν εκτιμά η Επιτροπή ότι στην περίπτωση του Διεθνούς Γραφείου Εταιρειών Διαχείρισης Δικαιωμάτων Μηχανικής Εγγραφής και Αναπαραγωγής (BIEM) ο καθορισμός συντελεστών συγγραφικών δικαιωμάτων σε επίπεδο ΕΕ, διαφορετικών από αυτούς που εφαρμόζονται στην Ιαπωνία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, συνιστά κατάχρηση δεσποζούσης θέσεως;

Δεν εκτιμά η Επιτροπή ότι η εκμετάλλευση αυτών των αποκλειστικών δικαιωμάτων διαχείρισης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας γίνεται κατά τρόπο που περιορίζει τον ανταγωνισμό, συμβάλλει σε αθέμιτες εμπορικές συναλλαγές και πρακτικές και ζημιώνει τον καταναλωτή;

Τι μέτρα λαμβάνει η Επιτροπή προκειμένου να διερευνήσει τη χρήση τέτοιων πρακτικών από το BIEM;

Δεν συμφωνεί η Επιτροπή ότι, υπό το φως των τεχνολογικών και των εμπορικών εξελίξεων ιδίως στον τομέα της ψηφιακής διανομής, οι πρακτικές και πράξεις των εταιρειών συλλογικής διαχείρισης πρέπει να καταστούν πιο διαφανείς για τον προσδιορισμό της προέλευσης, του προορισμού και του αντικειμένου των εφαρμοζόμενων δικαιωμάτων, σύμφωνα με την πολιτική ανταγωνισμού της ΕΕ;

Απάντηση του κυρίου Μοντι εξ ονόματος της Επιτροπής

(9 Δεκεμβρίου 2002)

Η επιβολή διαφορετικών δικαιωμάτων δημιουργού στην Ένωση δεν συνιστά κατάχρηση δεσποζούσας θέσης κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ παρά μόνο στην περίπτωση στην οποία τα υψηλότερα δικαιώματα θεωρούνται υπερβολικά και στην περίπτωση στην οποία οι διαφορές δεν δικαιολογούνται από αντικειμενικούς λόγους. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί μια κατάχρηση δεσποζούσας θέσης κατά γενικό και αόριστο τρόπο από το γεγονός και μόνο της ύπαρξης διαφορετικών δικαιωμάτων δημιουργού χωρίς να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα στοιχεία κάθε υπόθεσης. Όπως αποφάνθηκε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στις αποφάσεις *Tournier* και *Lucazeau*: «το άρθρο 82 (πρώην άρθρο 86) της Συνθήκης πρέπει να ερμηνευτεί κατά την έννοια ότι μια εθνική επιχείρηση διαχείρισης δικαιωμάτων του δημιουργού κατέχουσα δεσποζούσα θέση σε σημαντικό τμήμα

της κοινής αγοράς επιβάλλει μη δίκαιους όρους συναλλαγής όταν τα δικαιώματα που επιβάλλει στις δικοδομήσιμες είναι αισθητά υψηλότερα από τα επιβαλλόμενα στα άλλα κράτη μέλη, εφόσον η σύγκριση του ύψους των τιμολογίων έγινε με την ίδια βάση. Δεν συμβαίνει το ίδιο αν η εν λόγω εταιρεία δικαιωμάτων του δημιουργού είναι σε θέση να δικαιολογήσει μια τέτοια απόκλιση βασιζόμενη σε αντικειμενικές και κρίσιμες διαφορές μεταξύ της διαχείρισης των δικαιωμάτων του δημιουργού στο οικείο κράτος μέλος και της διαχείρισης στα άλλα κράτη μέλη».

Η Επιτροπή, όπως και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, θεώρησε στο παρελθόν, σε συγκεκριμένες υποθέσεις, ορισμένες συμπεριφορές επιχειρήσεων συλλογικής διαχείρισης ως περιοριστικές του ανταγωνισμού. Όμως, αναγνωρίζεται κατά γενικό κανόνα ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις παίζουν ένα σπουδαίο ρόλο στη διαχείριση των δικαιωμάτων δημιουργού και συναφών τους δικαιωμάτων, ιδίως γιατί είναι σε θέση να προσφέρουν στα μέλη τους και στους χρήστες τον μηχανισμό ενός και μοναδικού ταμείου που διευκολύνει σημαντικά την πρόσβαση στις δημιουργίες και σε άλλα προστατευόμενα έργα. Κατά συνέπεια δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι η δραστηριότητα, αυτή καθαυτή, των εταιρειών συλλογικής διαχείρισης είναι περιοριστική του ανταγωνισμού. Ένα τέτοιο συμπέρασμα δεν μπορεί να προκύψει παρά κατόπιν έρευνας επ' ευκαιρία μιας σύμπραξης ή μιας συγκεκριμένης συμπεριφοράς.

Η Επιτροπή δεν έχει κινήσει, αυτεπάγγελτα, έρευνα όσον αφορά το BIEM. Ωστόσο, πρόσφατα της υποβλήθηκε καταγγελία εναντίον του BIEM. Η έρευνα βρίσκεται ακόμα σε προκαταρκτικό στάδιο και η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει θέση όσον αφορά την καταγγελία.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι, ιδίως υπό το πρίσμα της τεχνολογικής και εμπορικής εξέλιξης στην ψηφιακή διανομή, οι πρακτικές των εταιρειών συλλογικής διαχείρισης θα έπρεπε να είναι διαφανείς σε ό,τι αφορά την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων δημιουργού και συναφών τους δικαιωμάτων στο Διαδίκτυο. Η θέση αυτή έχει εκφραστεί σαφώς στην πρόσφατη απόφαση «Simulcasting» της 8ης Οκτωβρίου 2002 (υπόθεση COMP/C2/38104). Το κείμενο αυτής της απόφασης είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο της Επιτροπής: <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38014/en.pdf>.

Εξάλλου, επειδή ο ανταγωνισμός είναι άμεσα συνδεδεμένος με τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς, η Επιτροπή επιθυμεί να δηλώσει στο Αξιότιμο Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι η ίδια ασχολείται με το ζήτημα της διαχείρισης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως της συλλογικής διαχείρισης, εδώ και πολλά έτη. Η Επιτροπή, η οποία είναι της γνώμης ότι η συλλογική διαχείριση πρέπει να είναι πλήρως αποτελεσματική στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς, συντάσσει τώρα μια ανακοίνωση σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η ανακοίνωση αυτή θα εκθέσει την ανάλυση της κατάστασης αυτού του τομέα, τις ερωτήσεις που τέθηκαν και τις απαντήσεις που μπορούν να δοθούν.

(2003/C 242 E/050)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3261/02

υποβολή: **Margrietus van den Berg (PSE)** προς την Επιτροπή

(19 Νοεμβρίου 2002)

Θέμα: Δυνατότητες επιβολής του κράτους δικαίου στην Ολλανδία

1. Γνωρίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι στην Ολλανδία πραγματοποιούνται 1,3 εκατομμύρια καταγγελίες εγκληματικών πράξεων και ότι από το σύνολο των καταγγελιών αυτών εκδικάζεται μόνο το 14,6% ενώ ουδεμία έρευνα λαμβάνει χώρα για τα 2/3 εξ αυτών;
2. Θεωρεί η Επιτροπή ότι η Ολλανδία, με τον τρόπο αυτό θέτει σε κίνδυνο τόσο το περι δικαιοσύνης αίσημα όσο και την ποιότητα του κράτους δικαίου που εφαρμόζει;
3. Συγκρίνοντας αυτή την κατάσταση με τα κριτήρια της Κοπεγχάγης τα οποία ισχύουν για τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, δεν σηματοδοτούν τα προαναφερθέντα γεγονότα σοβαρά προβλήματα για την ίδια την Ολλανδία;
4. Σε περίπτωση που θα υπήρχε ένα ευρωπαϊκό σύμφωνο σταθερότητας στο δικαστικό τομέα, δεν θα έπρεπε να επιδειχθεί, ως προειδοποίηση, κίτρινη κάρτα στην Ολλανδία, και δεν θα έπρεπε ακόμα να πραγματοποιηθούν συνομιλίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ολλανδικής κυβέρνησης σχετικά με αυτά τα ανησυχητικά γεγονότα; και δεν θα έπρεπε, κατά συνέπεια, να διευρυνθούν δραστικά οι δυνατότητες επιβολής του κράτους δικαίου στην Ολλανδία;